

რომი ამყარებს ხილვას — რიცხვი ჩვიდმეტი

144,000-ის საბოლოო გაცხრილვა: მხეცის ხატის წინასწარმეტყველური გამოცდა

Jeff Pippenger

2024-09-24

მათ, ვინც მოწოდებულნი არიან ერთ ას ორმოცდაოთხი ათასთა შორის ყოფნისათვის, ახლა თავიანთი საბოლოო გაცხრილის პროცესი უტარდებათ, და ეს პროცესი გამოცდის პროცესია, რომელიც მხეცის ხატის ჩამოყალიბებას ემყარება. გამოცდის პროცესი ღვთის სახლით იწყება, რადგან სამსჯავრო მუდამ ღვთის სახლით იწყება, და ამის შემდეგ ღმერთის სხვა ფარას იგივე გამოცდის პროცესი წარედგინება. შესაძლოა, მხეცის ხატის ჩამოყალიბებაში ყველაზე მნიშვნელოვანი და არსებითი წინასწარმეტყველური ნიშან-თვისება ის არის, რომ ეს ორჯერ ხდება: პირველად შეერთებულ შტატებში, შემდეგ კი დანარჩენ მსოფლიოში. წინასწარმეტყველურად ეს ნიშნავს, რომ მსოფლიოში მხეცის ხატი მხეცის ხატის საბოლოო გამოვლინებაა, და ამიტომ მხეცის ხატის ყოველი სახისმეტყველებითი წინასახე, რომელიც მსოფლიოში მხეცის ხატზე ადრე გამოჩნდა, მხოლოდ ის ჩრდილი იყო, რომელიც არსს წინასწარ განასახიერებდა.

განკითხვის საქმე ღვთის სახლიდან დაიწყო 2001 წლის 11 სექტემბერს. ეს თარიღი წინასწარ იყო ტიპით წარმოდგენილი 1840 წლის 11 აგვისტოთი, როდესაც გამოცხადების მეათე თავის ანგელოზი ჩამოვიდა, ხელში გახსნილი პატარა წიგნით. როდესაც მეათე თავის ანგელოზი ჩამოვიდა, მან გამოაცხადა, რომ პროტესტანტიზმის განკითხვა უკვე დაწყებული იყო. ვისაც ღმერთი განკითხავს, მას პირველად წინასწარ აფრთხილებს, და მიღერის მეთოდოლოგიის დადასტურებამ დროის განსაზღვრაში მეტი წონა შესძინა მის გამოთვლებს მეორედ მოსვლის განკითხვის შესახებ. პროტესტანტთა გამოცდა მიმდინარეობდა 1840 წლის 11 აგვისტოდან, და 1844 წლისთვის პროტესტანტები რომის ასულებად იქცნენ. 1840-დან 1844 წლამდე პერიოდი წარმოადგენს 2001 წლის 11 სექტემბრიდან მოახლოებულ საკვირაო კანონის დადგომამდე პერიოდის ტიპს.

ის ორი პერიოდიც წარმოდგენილი იყო იესოს ნათლობიდან, როდესაც სულიწმინდა გარდამოვიდა, ჯვრამდე. ის სამი პერიოდი ყველა წინასახედ იქნა წარმოდგენილი ას ოცი წლით, რომლებიც წარღვნამდელ სამყაროს ჰქონდა განწესებული, წარღვნამდე მიმყვან პერიოდში. მუდამ არსებობს გამაფრთხილებელი უწყება, რომელიც იმ განსაკუთრებული ისტორიის სამსჯავროს განასხვავებს. არსებობს წმინდა ისტორიებიც, რომლებიც უკანასკნელ დღეებში ამ განსაკუთრებულ პერიოდსაც ეხება.

ნოემ ას ოცი წლის განმავლობაში ქადაგებდა, შემდეგ კი მოვიდა წარღვნის მსჯავრი. ქრისტე ათას ორას სამოცი დღის განმავლობაში ქადაგებდა, შემდეგ კი მოვიდა ჯვრის მსჯავრი. იოანე ნათლისმცემლის გამაფრთხილებელი უწყება ძალმოხილ იქნა ქრისტეს ნათლობისას, შემდეგ კი იესო ორმოცი დღით უდაბნოში იქნა წაყვანილი. ეს ორმოცი დღე და შემდგომი სამი გამოცდა ორმოცი დღის დასასრულს ასწავლის, რომ როგორც

კი უწყება ძალმოსილ იქცევა, რაც წმიდა სიმბოლოს გარდამოსვლით არის აღნიშნული, მაგალითად, სულიწმიდის მის ნათლობაზე გარდამოსვლით, და გამოცხადების მეათე და მეთვრამეტე თავების ორივე ანგელოზის გარდამოსვლით, მიმდინარეობს გამოცდის პროცესი. როდესაც ღვთაებრივი სიმბოლო გარდამოდის, მსჯავრის უწყება, რომელიც ეუწყებათ მათ, ვინც იმჟამად მსჯავრის საგანია, ძალმოსილი ხდება, და ის კონკრეტული ჯგუფი, რომელსაც ასამართლებენ, მაშინ შედის განსაზღვრულ პერიოდზე, რომელიც მხოლოდ მათი მადლის ჟამის დახურვით სრულდება.

იესოს ხაზი მოწმობის ორ პერიოდს განსაზღვრავს. პირველი იყო მისი პირადი მოწმობა ათას ორას სამოც დღეს; შემდეგ კი მისი მოწმობა მისი მოწაფეების თანდასწრებით კიდევ ათას ორას სამოცი დღის განმავლობაში, ვიდრე სტეფანეს ქვით ჩაქოლავდნენ.

„მაშინ ანგელოზმა თქვა: ‘და იგი აღუთქვამს აღთქმას მრავალს ერთი შვიდეულის განმავლობაში [შვიდი წელი].’ მაცხოვრის მიერ თავისი მსახურების დაწყებიდან შვიდი წლის განმავლობაში სახარება განსაკუთრებით იუდეველთათვის უნდა ქადაგებულიყო; სამი წელიწად-ნახევარი — თვით ქრისტეს მიერ, ხოლო ამის შემდეგ — მოციქულთა მიერ. ‘და შვიდეულის შუაში შეწყვეტს მსხვერპლსა და შესაწირავს.’ დანიელი 9:27. ჩვ. წ. 31 წლის გაზაფხულზე ქრისტე, ჭეშმარიტი მსხვერპლი, გოლგოთაზე იქნა შეწირული. მაშინ ტაძრის ფარდა შუაზე გაიხა, რითაც გამოჩნდა, რომ მსხვერპლშეწირვითი მსახურების სიწმინდე და მნიშვნელობა უკვე განშორებული იყო. დადგა დრო, როდესაც მიწიერი მსხვერპლი და შესაწირავი უნდა შეწყვეტილიყო.“

„ერთი შვიდეული — შვიდი წელი — დასრულდა ახ. წ. 34 წელს. მაშინ სტეფანეს ჩაქოლვით იუდეველებმა საბოლოოდ ბეჭედი დაასვეს სახარების უარყოფას; ხოლო დევნის გამო მიმოფანტული მოწაფეები „ყველგან დადიოდნენ და ქადაგებდნენ სიტყვას“ (საქმეები 8:4); და ამის შემდეგ მალე მოქცეულ იქნა მდევნელი საული და გახდა პავლე, წარმართთა მოციქული.“ ქრისტეს სურვილი, 233.

ნოეს, ქრისტეს, მილერიტებისა და ას ორმოცდაოთხი ათასის ხაზი ყველა მოწმობს დროის იმ მონაკვეთზე, როდესაც განსაზღვრული სამიზნე აუდიტორია გაფრთხილების უწყებით გამოიცდება. უწყების ძალმოსილება აღნიშნავს გამოცდის პერიოდის დასაწყისს, რომელიც, თავის მხრივ, იმ სამიზნე აუდიტორიის გამოსაცდელი დროის დახურვით სრულდება. იესოს წინასწარმეტყველურ ხაზში მოწმობის ორი პერიოდი იდენტიფიცირდება. მოწმობის ეს ორი პერიოდი წინასახეობრივად გამოხატავს ორ გაფრთხილების უწყებას, რომლებიც წარმოდგენილია იმ ანგელოზით, რომელიც დაეშვა 2001 წლის 11 სექტემბერს და აღასრულა გამოცხადების 18:1–3, ხოლო მას შემდეგ მოჰყვა მეთვრამეტე თავის მეოთხე მუხლიდან და შემდგომ მეორე ხმა.

„ამგვარად, მსოფლიოს გაფრთხილებისთვის განკუთვნილ უკანასკნელ საქმეში ეკლესიებს ორი განსხვავებული მოწოდება მიემართებათ. მეორე ანგელოზის უწყებაა: „დაეცა, დაეცა ბაბილონი, ის დიდი ქალაქი, რადგან თავისი სიძვის რისხვის ღვინით მან ყველა ერი დაათრო.“ ხოლო მესამე ანგელოზის უწყების ძლიერ ღაღადში ზეციდან ისმის ხმა, რომელიც ამბობს: „გამოდით მისგან, ჩემო

ხალხო.““ Review and Herald, December 6, 1892.

პირველი პერიოდი არის სამსჯავრო, რომელიც იწყება ღვთის სახლით; ხოლო შემდეგ, მალე მოსასვლელი კვირადღის კანონთან ერთად, სამსჯავროს მეორე პერიოდი იწყება ბაბილონიდან გამოსვლის გაფრთხილებით. ქრისტეს ხაზი მისი ნათლობიდან ჯვრამდე წარმოადგენს პერიოდს 2001 წლის 11 სექტემბრიდან შეერთებულ შტატებში კვირადღის კანონამდე, ხოლო პერიოდი შეერთებულ შტატებში კვირადღის კანონიდან იმ წერტილამდე, როცა ყოველი ერი იძულებული ხდება, კვირადღე მიიღოს, როგორც გლობალური თაყვანისცემის დღე, არის ის პერიოდი, რომელიც სრულდება მაშინ, როდესაც უკანასკნელი ერი ემორჩილება.

პერიოდი იწყება შეერთებულ შტატებში კვირადღის კანონით და სრულდება მაშინ, როდესაც საბოლოო ერი პაპის ძალაუფლების წინაშე ქედს მოიხრის. მეორე პერიოდის დასაწყისი აღნიშნავს პირველი პერიოდის დასასრულს, და ორივეს აქვს კვირადღის კანონები, რომლებიც წინასწარ იყო ტიპოლოგიურად წარმოდგენილი რომის მოწმობაში. პირველი კვირადღის კანონი, 321 წელს, დამყარდა წარმართული რომის ავტორიტეტის მეშვეობით. კვირადღის კანონი, რომელიც დამყარდა პაპის ეკლესიის ავტორიტეტის მეშვეობით, წარმოდგენილია 538 წლით. შეერთებულ შტატებში კვირადღის კანონი არის 321, ხოლო უკანასკნელ ერზე აღსრულებული კვირადღის კანონი არის 538. შეერთებულ შტატებში კვირადღის კანონი აღნიშნავს გამაფრთხილებელი უწყების მოსვლას, რომელიც შემდეგ ცხადდება იმ დროში, რომელიც ისრაელის განდევნილთაგან შედგებოდა.

ეს სასაზღვრო ნიშანი არის 321 წელი და იგი აღნიშნავს ყოველი ერის გამოცდის პერიოდის დასაწყისს კვირადღის საკითხთან დაკავშირებით. ეს პერიოდი სრულდება მაშინ, როდესაც საბოლოო ერი რომს ქედს მოიხრის, და ეს მოვლენა წარმოდგენილი იყო 538 წლის სასაზღვრო ნიშნით. პერიოდი 321 წლიდან 538 წლამდე წინასწარ იყო ნაჩვენები იმ პერიოდით, რომელიც ჯვრიდან სტეფანეს ჩაქოლვამდე გრძელდებოდა. როდესაც სტეფანეს ქოლავდნენ, მან იხილა ქრისტე, რომელიც ზეციურ საწმიდარში იდგა, რაც წინასახედ წარმოადგენს იმ დროს, როდესაც მიქაელი აღდგება ადამიანთა გამოცდის ვადის დასასრულს.

2001 წლის 11 სექტემბერი აღნიშნავს მეთვრამეტე თავის პირველი სამი მუხლის გაფრთხილების მოსვლას, და ეს აღინიშნა წინასწარმეტყველ ელენ უაიტის მიერ წარმოთქმული წინასწარმეტყველებით, რომელმაც თქვა, რომ როდესაც ნიუ-იორკის დიდი შენობები ღვთის შეხებით ჩამოინგრეოდა, სწორედ ეს სამი მუხლი აღსრულდებოდა. ეს ასევე აღინიშნა Patriot Act-ით, რომელიც იყო ნიშანი მათთვის, ვისაც დანახვა სურდა; რომ ინგლისური სამართლის პრინციპი, რომელიც ამტკიცებს, რომ ადამიანი უდანაშაულოა, ვიდრე მისი დანაშაული დამტკიცდება, გვერდზე იქნა გადადებული რომაული სამართლისათვის, რომელიც ამტკიცებს, რომ ადამიანი დამნაშავეა, ვიდრე მისი უდანაშაულობა დამტკიცდება.

პატრიოტთა აქტმა აღნიშნა მსჯავრის დასაწყისი ლაოდიკიური მეშვიდე დღის ადვენტიზმისთვის. ეს პერიოდი სრულდება კვირა დღის კანონით შეერთებულ

შტატებში. ის ლაოდიკიური მეშვიდე დღის ადვენტიტები, რომლებიც წარმატებით გაივლიან გაცხრილების ამ პერიოდს, შემდეგ გადასცემენ მეთვრამეტე თავის მეოთხე მუხლის გამაფრთხილებელ უწყებას, რომელიც სრულდება უკანასკნელი ერთი, რომელიც რომს მოუდრეკს ქედს. ეს პერიოდი იწყება კვირა დღის კანონით შეერთებულ შტატებში და სრულდება საბოლოო კვირა დღის კანონით.

თუ არასწორად გავიგებთ იმ ფაქტს, რომ მხეცის ორი ხატებაა, რომლებიც ორზე მეტი მოწმის საფუძველზეა დადგენილი, მაშინ არასწორად გავიგებთ იმ საქმეს, რომელიც გამოცხადების მეთვრამეტე თავის პირველი სამი მუხლით არის წარმოდგენილი და რომელიც 2001 წელს დაიწყო, აგრეთვე იმ საქმესაც, რომელიც მეთვრამეტე თავის მეოთხე მუხლიდან იწყება.

როდესაც ვიყენებთ დის უაითის მიერ პირდაპირ მოხდენილ იდენტიფიკაციას გამოცხადების მეთვრამეტე თავის ანგელოზის 1888 წელს გარდამოსვლის შესახებ, და მის მიერ იმავე ანგელოზის მომავალ დროში განთავსებას, ვპოულობთ, რომ 1888 წელი 2001 წლის ტიპს წარმოადგენს. გამოცხადების ანგელოზი, რომელიც თავის დიდებით ანათებს დედამიწას, გარდამოვიდა მინეაპოლისის კრებებზე 1888 წელს, და ასევე მოხდა ეს კვლავ მაშინ, როდესაც ნიუ-იორკის ქალაქის დიდი შენობები დაემხო.

ქრისტეს ნათლობიდან ჯვრამდე არსებული პერიოდი, აგრეთვე 1840 წლის 11 აგვისტოდან 1844 წლის 22 ოქტომბრამდე არსებული პერიოდი, და ნოეს ასოცი ოცი წელი წარმოადგენენ სამ მოწმეს სამსჯავროს პერიოდის შესახებ. 1888 წელი იძლევა მოწმობას ამბოხების გამოვლინების შესახებ, რომელიც მინეაპოლისის კრებებზე იქნა აღნუსხული, ხოლო ნოე მიუთითებს სულიწმიდის წართმევაზე მათგან, რომლებმაც უწყება უარყვეს. როგორც წინაწარღვნამდელთა ამბოხება, ისე 1888 წელს ეკლესიის ხელმძღვანელთა ამბოხებაც ორივე თანხვდება კორახის, დათანისა და აბირამის ისტორიას მოსეს ისტორიის ფარგლებში, რომელიც, როგორც ანგელოზმა უთხრა დას უაიტს, მინეაპოლისში მეორდებოდა.

პატრიოტის აქტიდან შეერთებულ შტატებში კვირის კანონის ამოქმედებამდე პერიოდი წარმოადგენს ლაოდიკიური მეშვიდე დღის ადვენტიზმის გამოცდის ჟამს. იმ გამაფრთხილებელი უწყების წინააღმდეგ აჯანყება, რომელიც მათ სამსჯავროს აცხადებს, ცხადყოფს სულიწმიდის წართმევას და, შესაბამისად, ძლიერ საცდურთა გადმოღვრას იმ ისტორიის ბოროტ უგუნურ ქალწულებზე. აჯანყების მთავარი სამიზნე არის რჩეული მაცნე, როგორც ეს წარმოდგენილია ნოეთი, მოსეთი, უხუცესებით ჯონსითა და ვაგონერით, და, რასაკვირველია, დას უაითით. იმ ისტორიის გამაფრთხილებელი უწყებისა და მაცნის წინააღმდეგ აჯანყება დაფუძნებულია „ზეთზე“ ათი ქალწულის იგავის ისტორიის კონტექსტში.

ისინი, ვინც გაფრთხილების უწყებას წარმოადგენენ, ასე იქცევიან, რადგან მათ აქვთ „ზეთი“, რომელიც აგრეთვე თავად გაფრთხილების უწყებაა. ამიტომ ამ ორ კლასს შორის განსხვავება წარმოშობილია წინასწარმეტყველური განმარტების იმ წესების სწორი გამოყენებით, რომლებიც მიღებულ იქნა პირველი და მეორე ანგელოზის მოძრაობის მიერ, წარმოდგენილი როგორც მილერის განმარტების წესები, და აგრეთვე

წინასწარმეტყველური განმარტების იმ წესებით, რომლებიც მიღებულ იქნა მესამე ანგელოზის მოძრაობის მიერ.

ამიტომ, გამოცდა, რომელიც წარმოდგენილია როგორც „მხეცის ხატის ჩამოყალიბება“, უნდა იყოს გამოცდა იმასთან დაკავშირებით, თუ როგორ ყალიბდება მხეცის ხატი ღვთის წინასწარმეტყველურ სიტყვაში.

2001 წლის „პატრიოტის აქტიდან“, რომელიც 1888 წლის „ბლერის კანონპროექტით“ იყო წინასწარ ნაჩვენები, რომელიც 1776 წლის „დამოუკიდებლობის დეკლარაციით“ იყო წინასწარ ნაჩვენები, რომელიც ქრისტეს ნათლობით იყო წინასწარ ნაჩვენები, რამაც წინასწარ აჩვენა 1840 წლის 11 აგვისტო, ყოველივე ეს ადასტურებს ჭეშმარიტებას, რომ სამსჯავროს გამოცდის პროცესი იწყება ძალმოსილი გამაფრთხილებელი უწყებით, რომელიც ანგელოზის ხელიდან უნდა იქნეს მიღებული და შემდეგ შექმნილი.

წინასწარმეტყველური სწავლება, რომელიც შეერთებულ შტატებს შენი ხალხის მმართველებად მიიჩნევს, თავისი ლოგიკით რამდენიმე საკითხს აბნევს, და სწორედ ეს საკითხები ხშირად წარმოადგენს ყველაზე პირდაპირ მტკიცებულებით მუხლებს მხეცის ხატის ჩამოყალიბების ელემენტების დადგენაში. იმის საილუსტრაციოდ, რომ ეს გამოცდა თავისი ბუნებით წინასწარმეტყველურია, შეიძლება გამოყენებულ იქნეს წინასწარმეტყველების ძირითადი წესები იმ ჭეშმარიტების საჩვენებლად, რომელიც მხოლოდ მაშინ გაიგება, თუ რომს მიიღებ იმ სიმბოლოდ, რომელიც წარმოდგენილია შენი ხალხის მმართველებით.

ეს ილუსტრაცია აღებულია ადვენტიზმის შიგნით არსებულ ისტორიის ხუთი ხაზიდან, სადაც რომის, როგორც სიმბოლოს შესახებ, დავა წარმოიშვა. ახლა ჩვენ ამ სადავო ისტორიათაგან უკანასკნელში, ანუ მეექვსეში, ვიმყოფებით, და დღევანდელი დავა იდენტურია იმ დავისა, რომელიც 1843 წლის დიაგრამაზე წარმოდგენილი.

ამ ჭეშმარიტების დანახვა ადვილია, თუ წინასწარმეტყველურ წესებს სწორად გამოიყენებთ. ერთ-ერთი წინასწარმეტყველური წესი, რომლის გამოყენებაც საჭიროა, ის არის, რომ სიმბოლოებს ერთზე მეტი მნიშვნელობა აქვთ, და ის მნიშვნელობა, რომელსაც ისინი მოცემულ მონაკვეთში იყენებენ, თვით ამ მონაკვეთით უნდა დადგინდეს. სირიის მეფემ, ანტიოქე III დიდმა, შეასრულა დანიელის მეთერთმეტე თავის მეათე მუხლში აღწერილი ბრძოლა; მანვე შეასრულა რაფიის ბრძოლა მეთერთმეტე და მეთორმეტე მუხლებში; და მანვე შეასრულა პანიუმის ბრძოლა მეთხუთმეტე მუხლში. მილერიტულ დავაში, რომელიც 1843 წლის დიაგრამაზე ასახული, ცრუ პროტესტანტული შეხედულება ამტკიცებდა, რომ „მმართველები“ ანტიოქე ეპიფანე იყო, მაშინ როდესაც იმავდროულად ამყარებდა ჭეშმარიტებას, რომ „მმართველები“ რომის სიმბოლო იყვნენ.

ათიიდან თხუთმეტ მუხლამდე თავდაპირველად აღსრულდა ანტიოქოს III დიდის ისტორიაში; ამიტომ ეს მუხლები და მათი შემდგომი ისტორიული განმეორება იძლევა ორ მოწმეს ამ მუხლების უკანასკნელ დღეებში აღსრულების შესახებ, ვინაიდან ყველა წინასწარმეტყველი უფრო უშუალოდ საუბრობდა უკანასკნელ დღეებზე, ვიდრე იმ დღეებზე, რომლებშიც თავად ცხოვრობდნენ.

გარდა იმ დადგენილი წესისა, რომელიც შეეხება იმას, თუ სად უნდა მიესადაგოს წინასწარმეტყველის მოწმობა, ჩვენ ასევე გვაქვს და უაითი, რომელმაც უშუალოდ ჩაწერა: „ამ წინასწარმეტყველების [დანიელის მეთერთმეტე თავის] აღსრულებაში მომხდარი ისტორიის დიდი ნაწილი კვლავ განმეორდება.“ ანტიოქე III მაგნუსი წარმოადგენს შეერთებულ შტატებს, როგორც პაპური რომის წარმომადგენელ სამხედრო ძალას. პროტესტანტები ამტკიცებდნენ, რომ მმარცველები სხვა ანტიოქეს წინასახე იყვნენ, მაშინ როცა მილერიტებმა იცოდნენ, რომ ეს რომი იყო. ამჟამად ერთი მხარე შეერთებულ შტატებს აიგივებს მმარცველებთან, ხოლო მეორე მხარე ემყარება ფუნდამენტურ ჭეშმარიტებას.

თუ წესი, რომელიც განსაზღვრავს, რომ სიმბოლოებს ერთზე მეტი მნიშვნელობა აქვთ და რომ მნიშვნელობა უნდა განისაზღვროს იმ კონტექსტის საფუძველზე, სადაც ისინი გამოიყენებიან, მართებულია, მაშინ შეერთებული შტატების მმარცველებად იდენტიფიცირება პარალელს ავლებს პროტესტანტების მიერ ანტიოქოსის მმარცველებად იდენტიფიცირებასთან; თუმცა ახლა ანტიოქოსი უკანასკნელ დღეებში შეერთებული შტატების სიმბოლოა.

ამ მონაკვეთის კონტექსტი პირდაპირ პასუხობს კითხვას, თუ რომელი ძალა ამდღებს თავს ხილვის დასამყარებლად; ამიტომ ამ ფაქტზე აქცენტის გადატანა გამართლებულია. ეს გამართლებულია მრავალი მოწმით, რადგან რომის, როგორც სიმბოლოს, ირგვლივ არსებული დავის სხვა ისტორიული ხაზებიც იმავე ფაქტს ამოიცნობს. ეს ფაქტი ის არის, რომ საკითხის არასწორ მხარეზე მყოფნი უცვლელად შეერთებულ შტატებს აიგივებენ რომის ადგილას. მაგრამ თუ თქვენ არ გსურთ მიიღოთ, რომ სიმბოლოებს ერთზე მეტი მნიშვნელობა აქვთ, ან თუ გჯერათ, რომ ასეა, მაგრამ წესის მიმართ სრული რწმენა იმდენად არ გაქვთ გამომუშავებული, მაშინ იმ ლოგიკის გაყოლა, რომლის გამოყენებასაც ახლა ვაპირებთ, თქვენთვის თითქმის შეუძლებელი იქნება.

ყველა ორრქიანი ძალა უკანასკნელ დღეებში შეერთებულ შტატებს წარმოადგენს. საფრანგეთი არის ორმაგი ძალა, რომელიც სოდომითა და ეგვიპტით არის წარმოდგენილი. ისლამიც აგრეთვე განასახიერებს შეერთებულ შტატებს, რადგან შეერთებული შტატები არის ცრუ წინასწარმეტყველი პაპის ძალასთან მიმართებით, რომელიც იზებელია. შეერთებული შტატები არის სალომე, ჰეროდიადასადმი დაქვემდებარებული. ბალაამიც ცრუ წინასწარმეტყველის სიმბოლოა, თუმცა მისი ამბავი უფრო რთულია, ვიდრე უბრალოდ ცრუ წინასწარმეტყველი იყოს.

ბალაამის წინასწარმეტყველებანი, რომლებიც ჩაიწერა მას შემდეგ, რაც მან სამგზის აკურთხა ისრაელი, სხვადასხვა მხრივ უკავშირდება ისლამს. ვირი ისლამის სიმბოლოა, და მოლაპარაკე ვირს ბალაამის ამბიდან ვერ გამოირიცხავ. აღმოსავლეთიდან მოსული ბრძენნი, რომლებიც ჩვილ იესოს თავყანსაცემად მოვიდნენ, ბალაამის წინასწარმეტყველებებით იყვნენ წარმართულნი. გამოცხადების მეცხრე თავის სამი ვაების ისლამი ცრუ წინასწარმეტყველ მუჰამედს წარმოადგენს.

თუ გესმით, რომ სიმბოლოებს ერთზე მეტი მნიშვნელობა აქვთ, მაშინ უეჭველად ისიც გეცოდინებათ, რომ მრავალი ჭეშმარიტება იმდენად მნიშვნელოვანია, რომ სიმბოლოთა მრავალგვარობით არის წარმოდგენილი. სიმბოლო, რომელიც ხილვას საფუძვლად უდევს, რომის სიმბოლოა, და ამიტომ ცხადია, რომ რომი ბიბლიური წინასწარმეტყველების მთელ მიმდინარეობაში უმთავრესი თემა იქნებოდა. რომის ერთ-ერთი კლასიკური და მყარად დამკვიდრებული სიმბოლოა ჩრდილოეთის მეფე დანიელის წიგნის მეთერთმეტე თავში. ჩრდილოეთის მეფე, რომელიც თავის აღსასრულს მიაღწევს და შემწე არავინ ეყოლება, არის პაპის ძალაუფლება, რომის ეკლესია, რომის პაპი, ცოდვის კაცი.

ურია სმითის დავაში ამტკიცებდნენ, რომ ოცდამეექვსე მუხლში ჩრდილოეთის მეფე საფრანგეთი იყო, ხოლო მეორმოცე მუხლში ჩრდილოეთის მეფე — თურქეთი. როგორც საფრანგეთი, ისე თურქეთიც სხვადასხვა კონტექსტში შეერთებული შტატების სიმბოლოებია; მაგრამ, როგორც პროტესტანტების შემთხვევაში, და როგორც ეს დღესაც არის, სმითის დავაში მან უარყო ჭეშმარიტება, რომ ჩრდილოეთის მეფე თანამედროვე რომის სიმბოლოა, და ამტკიცებდა, რომ რომის სიმბოლო წარმოდგენილი იყო შეერთებული შტატების სიმბოლოთი საფრანგეთის ერში, და კვლავაც, რომ რომის სიმბოლო იყო შეერთებული შტატების სიმბოლო, როგორც ეს თურქეთის ერში იყო წარმოდგენილი.

კონტექსტი ახლა მოიცავს სამ ხაზს: მილერიტების ისტორიას, ურია სმითის ისტორიას და აქა და ამჟამინდელ მდგომარეობას. თითოეულ ამ ილუსტრაციაში არსებობს დავა რომის სიმბოლოს შესახებ, რომელიც მცდარად არის გამოყენებული, რადგან რომი არასწორად არის გაგებული როგორც შეერთებული შტატების სიმბოლო.

დანიელის წიგნში „მუდმივის“ შესახებ დაპირისპირების ხაზი სწორედ ამავე აქცენტს ამყარებს — ჭეშმარიტების წინააღმდეგ დავას რომის სიმბოლოს შესახებ, თუმცა ამ ისტორიაში რამდენიმე მნიშვნელოვანი ნიუანსიც არსებობს.

ურიაჰ სმითის წინასწარმეტყველური მოდელის ლოგიკამ მის მიმდევრებს გამოცხადების მეთექვსმეტე თავში აღწერილი მეექვსე წყლულის არასწორად გამოყენებისაკენ წაუძღვა. სმითის მიერ მეთექვსმეტე თავის განმარტებაში მთავარი პრობლემა, გარდა მისი მცდელობისა, რომ ყველაფერი სიტყვასიტყვით მიეყენებინა იმ პერიოდში, როდესაც ყველაფერი სულიერად უნდა იქნეს გამოყენებული, იყო მისი უუნარობა, დაენახა გველეშაპის, მხეცისა და ცრუწინასწარმეტყველის სამმაგი კავშირის განსაზღვრული სტრუქტურა. სიმბოლოების ჭეშმარიტი მნიშვნელობის კერძო განმარტების მნიშვნელობებით ჩანაცვლებით, სმითის ლოგიკა გამორიცხავს იმის შემჩნევის შესაძლებლობას, თუ როგორ ყალიბდება ეს სამმაგი კავშირი; ხოლო ის, თუ როგორ ყალიბდება იგი, არის „ღვთის ხალხისთვის დიდი გამოცდა, რომლითაც მათი საუკუნო ხსნა განისაზღვრება.“

რომის სიმბოლოების არასწორი გამოყენება არის სატანის მცდელობა, რომ ღმერთის უკანასკნელი დღეების ხალხს დააბრკოლოს დანახვაში არა მხოლოდ თანამედროვე რომისა, არამედ იმისა, თუ როგორ ყალიბდება თანამედროვე რომი.

წინასწარმეტყველური მახასიათებლების ამოცნობის აუცილებლობა, რომლებიც დაკავშირებულია გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის, პაპობრივი ძალაუფლებისა და ამერიკის შეერთებული შტატების გაერთიანებასთან, საუკუნო შედეგებს შეიცავს.

დანიელის წიგნში არის განსაკუთრებული გამოცდა, რომელიც ხაზს უსვამს ამ სამი ძალის ურთიერთობათა ცნობის მნიშვნელობას, ხოლო გამოცხადების წიგნში არის სხვა განსაკუთრებული გამოცდა, რომელიც სწორედ ამავე საკითხებს უსვამს ხაზს. დანიელის წიგნში „მუდმივი“ უილიამ მილერს, როცა იგი 2 თესალონიკელთა წერილს იკვლევდა, წარმართული რომიად ესმოდა. მილერმა 2 თესალონიკელთა წერილში წარმართული რომისა და პაპური რომის წინასწარმეტყველური ურთიერთობის აღწერიდან გაიგო, რომ სიტყვა „მუდმივი“ წარმართული რომის სიმბოლო იყო, და, შესაბამისად, გაპარტახების სისამაგლე პაპური რომი იქნებოდა.

თუმცა, საკითხი, რომელსაც ჩვენ ხაზს ვუსვამთ, ის არის, რომ 2 Thessalonians-ში წარმართული რომისა და პაპური რომის ურთიერთობა ისეთ კონტექსტშია წარმოდგენილი, რომელიც ასწავლის, რომ თუ და როცა ამ ორ ძალას შორის ურთიერთობას ვერ გაიგებ, მიიღებ ძლიერ საცდურს და მარადიულად დაიკარგები.

ეს არის მეექვსე წყლულის იგივე გაფრთხილება, სადაც არა მხოლოდ გველემაპი, რომელიც 2 თესალონიკელთა წიგნში წარმართული რომი იყო, და მხეცი, რომელიც იმ მონაკვეთში „ცოდვის კაცი“ იყო, არამედ მეთექვსმეტე თავშიც გყავთ ცრუწინასწარმეტყველი. ეს მონაკვეთი ხაზს უსვამს იმ ძალთა ურთიერთობის ამოცნობის მნიშვნელობას, რომლებიც აყალიბებენ თანამედროვე რომის სამმაგ კავშირს, რაც აგრეთვე თანამედროვე ბაბილონია.

„მუდმივის“ შესახებ დავა სწორედ იმავე უკანასკნელი დღეების დავას ეხება, მაგრამ იგი ამ დავის იდენტიფიკაციას აფართოებს იმ მნიშვნელობის დამატებით, რომ გაგებულ იქნეს ის ურთიერთობა, რომელიც თანამედროვე რომის შემადგენელ სამ ძალას შორის არსებობს. ამ ჭეშმარიტების დანახვაზე უარის თქმა ნიშნავს, რომ თქვენს საზღაურად ძლიერი ცდუნება გარანტირებული იქნება.

ამჟამინდელ დავაში ისინი, ვინც შეერთებულ შტატებს მძარცველებად ასახელებენ, როგორც ჩანს, ვერც კი ეთანხმებიან იმის გაგებას, თუ რატომ აქვს მნიშვნელობა იმას, რომ შეერთებული შტატები არაერთგზის წარმოდგენილია როგორც პაპის ძალაუფლებისადმი დაქვემდებარებული და არა როგორც თავად პაპის ძალაუფლება. ელემენტარული საღი აზრი აღიარებს, რომ ის ძალა, რომელიც აკონტროლებს ურთიერთობას პოლიტიკაში, ისტორიაში, ქორწინებასა და ბიბლიურ წინასწარმეტყველებაში, მიიჩნევა თავად მთავრად; და სწორედ ეს თავი აღზევებს საკუთარ თავს, რათა დაამყაროს ხილვა, და შემდეგ ეცემა.

ლოგიკა, რომელიც შეერთებულ შტატებს მძარცველებთან აიგივებს, ვერ იყენებს იმ ისტორიას, რომელიც წარმოდგენილი იყო და შემდგომ აღსრულდა 321-დან 538 წლამდე. შეერთებული შტატების სიმბოლო უნდა ჩამოშორებულიყო, ვიდრე „ცოდვის კაცი“ გამოცხადდებოდა. „ცოდვის კაცი“ კვლავ ცხადდება უკანასკნელ დღეებში, და ვიდრე ეს მოხდება, შეერთებული შტატები პირველად უნდა ჩამოშორდეს.

კვირის კანონი შეერთებულ შტატებში არ აიგივებს შეერთებულ შტატებს თანამედროვე რომთან; იგი მიუთითებს, რომ ეროვნული დაღუპვა დადგა და რომ შეერთებული შტატები სრულად მოწყვეტილია სიმართლეს. თანამედროვე რომი, რომელიც გამოაშკარავდება, როდესაც შეერთებული შტატები კვირის კანონის დროს განდგომილებაში ჩავარდება, არის პაპობრივი ძალაუფლება, რომელმაც სწორედ მაშინ და იქ დაიმორჩილა თავისი მოკავშირე, ცრუ წინასწარმეტყველი.

დანიელის წიგნში „ყოველდღიური“ და მისი კავშირი უილიამ მილერის უწყებასთან, აგრეთვე ის მნიშვნელობა, რომ მილერის ეს გაგება ეფუძნებოდა 2 თესალონიკელთა მეორე თავს, და მეექვსე წყლულის დროს მიცემული გაფრთხილება, დაიცვათ თქვენი სამოსელი, — ეს ყოველივე მიუთითებს იმ დაპირისპირებებიდან მომდინარე ელემენტებზე, რომლებიც ამჟამინდელ საკითხებს ეხება.

ბოლო დღეებში 2 თესალონიკელთა მეორე თავის გაფრთხილება შეეხება იმ კლასს, რომელიც შეერთებულ შტატებს სიმბოლოდ აიდენტიფიცირებს, მაგრამ უარს ამბობს იხელმძღვანელოს იმ ნათლით, რომელიც შეეხება შეერთებული შტატების ურთიერთობას პაპურ რომთან. ამის ჩადენით ისინი დაინახავენ ურთიერთობას არა მხოლოდ პაპურ რომსა და შეერთებულ შტატებს შორის, არამედ აგრეთვე გაეროს — გამოცხადების მეთექვსმეტე თავის გველეშაპის ძალას.

როგორც ურია სმითი, ა. ჯ. დანიელსი და უ. უ. პრესკოტი, რომელთაც და უაითმა განსაზღვრა, როგორც მიზეზიდან შედეგამდე მსჯელობის უუნარობს, ასევე არიან ისინიც, ვინც უარს ამბობენ იხელმძღვანელონ ღვთის წინასწარმეტყველური სიტყვის ხელმძღვანელობით, როცა იგი უკანასკნელ დღეებში ამ სამი ძალის ურთიერთობის განმარტებას გვაძლევს.

როგორც პირველი, მიმდინარე და ურია სმითის ირგვლივ არსებული დავები, ასევე სამი ძალის ურთიერთობის დავა, როგორც ეს წარმოდგენილია 2 თესალონიკელთა წიგნსა და მეექვსე წყლულში, ავლენს კერძო განმარტებას, რომელიც მიუთითებს ამერიკის შეერთებულ შტატებზე, მაგრამ უარს ამბობს დაინახოს ამერიკის შეერთებული შტატების გარკვეული წინასწარმეტყველური ნიშნები, რომლებიც მათ მცდარ შეხედულებას გამოავლენდა და, შესაძლოა, ნათელამდე მიიყვანდა.

2001 წლის 11 სექტემბრის შემდეგ წარმოიშვა დავა იოელის ოთხი მწერის შესახებ. ჭეშმარიტება ის არის, რომ ეს მწერები აღნიშნავდნენ ლაოდიკიური მეშვიდე დღის ადვენტისტური ეკლესიის თანდათანობით სულიერ დაცემას კათოლიკური და განდგომილი პროტესტანტული თეოლოგიის შემოტანის გზით. კვლავაც, ოთხი მწერის სწორი გამოყენება არის რომი, მაგრამ კერძო განმარტება ამტკიცებდა, რომ ეს იყო ისლამი, რომელიც ცრუ წინასწარმეტყველის სიმბოლოა და, მაშასადამე, შეერთებული შტატების სიმბოლოც. მცნებაზე მცნება, სტრიქონზე სტრიქონი, ადვენტისტური ისტორიიდან ის დავები, რომელთაც ჩვენ ახლახან შევეხეთ, ყველანი იმავე ჭეშმარიტებაზე მეტყველებენ.

არასწორი მხარე, ოთხი მოწმით, მმარცვლებს ამერიკის შეერთებულ შტატებად განსაზღვრავს, ხოლო ორი მოწმით არასწორი მხარის მიერ ამერიკის შეერთებული

შტატების, როგორც სიმბოლოს, გაგება მცდარია. ღვთის უკანასკნელი დღეების ის კანდიდატები, რომელთაც დანიშნულნი არიან ას ორმოცდაათი ათასის შორის ყოფნისათვის, ახლა წინასწარმეტყველურ გამოცდაში იმყოფებიან. ეს არ არის ისეთი გამოცდა, რომელიც უბრალოდ თქვენი ხმის ამა თუ იმ მხარისათვის მიცემით სრულდება. ეს არის გამოცდა, რომლის სწორად გავლაც ჭეშმარიტად შესაძლებელია მხოლოდ მაშინ, თუ წინასწარმეტყველური წესები სიზუსტით იქნება გამოყენებული. რათა იუდას ტომის ლომმა თავისი უკანასკნელი დღეების ხალხი გამოაფხიზლოს იმ ფაქტის მიმართ, რომ ისინი საკმარისად ღრმად არ იკვლევდნენ, მან დაუშვა, რომ მწვალებლობები შემოსულიყო.

ფაქტი, რომ ამ მოძრაობის შიგნით ერესი აღმოცენდა, ცხადყოფს, რომ ჩვენი პირადი უნარი წინასწარმეტყველური განმარტების წესებთან მიმართებით იმაზე უფრო სუსტია, ვიდრე უნდა იყოს. რომი აყალიბებს ხილვას, ხოლო უკანასკნელი დღეების ხილვა არის ჩრდილოეთის მეფის საბოლოო აღზევება და დაცემა. ეს „მეფე“ ასევე არის „ცოდვის კაცი“, ხოლო „ცოდვის კაცი“ არის „ურჯულოების საიდუმლო“ და ის „უღვთო“. იგი არის ანტიქრისტი, იგი სიმბოლურად წარმოდგენილია როგორც „მენი ერის მმარცველნი“, და იგი არის თანამედროვე რომის „თავი“.

„ვინც სიტყვის გაგებაში იბნევა და ანტიქრისტეს მნიშვნელობას ვერ ხედავს, უეჭველად ანტიქრისტეს მხარეს დაიყენებს თავს. ახლა არ არის დრო, რომ ჩვენ სოფელს შევერწყათ. დანიელი დგას თავის წილში და თავის ადგილზე. დანიელისა და იოანეს წინასწარმეტყველებები გასაგები უნდა იყოს. ისინი ერთმანეთის განმმარტებლები არიან. ისინი ქვეყნიერებას იმ ჭეშმარიტებებს აძლევდნენ, რომლებიც ყველამ უნდა გაიგოს. ეს წინასწარმეტყველებები მოწმობად უნდა იყოს ქვეყნიერებაში. მათი აღსრულებით ამ უკანასკნელ დღეებში, ისინი თავად განიმარტავენ თავს.“ Kress Collection, 105.